

V stredu 24. októbra t.r. zavítal do našej farnosti nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák. Z príležitosti Roku sv. Cyrila a Metoda slávil sv. omšu k ich úcte. Pred oltárom boli položené relikvie sv. Cyrila. Do kostola ich priniesli hasiči v uniformách za hlaholu všetkých zvonov v sprievode s pánom biskupom, kňazmi a asistenciou. Po sv. omši všetci prítomní mali možnosť zblízka si pozrieť a uctiť si tento vzácny dar. Môže nás hriať vedomie, že svätý Cyril bol prítomný v našom kostole. A my sme v tom čase boli na správnom mieste.

Púť relikvií po Slovensku sa začala 30. decembra 2010 v bratislavskej katedrále sv. Martina. V dňoch 24. októbra - 4. novembra t.r. máme relikvie v našom dekanáte. Nakoľko sídlom tohto dekanátu je v súčasnosti Veľký Klíž, začali svoju púť práve v našej farnosti. Bola to krásna slávnosť s hojnou účasťou veriacich. Naši hostia odchádzali od nás s dobrými pocitmi a príjemným zážitkom.

Relikvie sv. Cyrila sprevádza brožúrka s vysvetľujúcimi textami a návodom, ako ich privítať a ako si ich uctiť. V nej sa píše:

Telo sv. Cyrila bolo pochované po pravej strane oltára v rímskej Bazilike sv. Klementa. Dobové kroniky spomínajú mnohé zázraky, ktoré sa udiali pri Cyrilovom hrobe. Po prestavbe baziliky boli relikvie prenesené do jej novej časti, kde sa nachádzali až do konca 18. storočia. Počas nepriaznivej doby za Rímskej republiky, ktorá vznikla ako dôsledok Napoleonovej okupácie Ríma, boli relikvie prenesené do chrámu Chiesa Nuova a uložené k hrobu sv. Filipa Neri. Začiatkom 19. storočia sa relikvie dostávajú do vlastníctva šľachtickej rodiny Mattei. Rodina sa neskôr i so svojimi cnosťami, medzi ktorými sa nachádzal aj relikviár sv. Cyrila, presťahovala z Ríma do mesta Recanti pri Jadranskom mori. Relikvie boli naspäť odovzdané do Ríma 14. novembra 1963 za účasti Mons. Andreja Grutku, Mons. Štefana Nahálku, kardinála Jozefa Tomku, kňažnej Antici - Mattei z Recanti a iných osobností. Uložené boli za prítomnosti pápeža Pavla VI. v Bazilike sv. Klementa v kaplnke sv. Cyrila a Metoda 17. novembra 1963. Nasledujúci rok bola časť relikvií darovaná katedrále v Nitre.

Pán biskup v kázni doplnil tento text informáciou, že 14. novembra 1963 pri odovzdaní relikvií v Ríme boli prítomní aj traja slovenskí biskupi: nitriansky biskup Mons.

Relikvie sv. Cyrila

Eduard Nécsey, trnavský biskup Mons. Ambróz Lazík a rožňavský biskup Mons. Róbert Pobožný.

Z myslenia dnešných ľudí sa vytrácajú viaceré symboly, záujmy a hodnoty, ktoré boli bežnou súčasťou života v minulosti. Týka sa to aj uctievania relikvií.

Svätý Otec Benedikt XVI. hovorí o relikviách tieto slová:

„Relikvie poukazujú na Boha samotného. Je to totiž On, kto

silou svojej milosti dáva krehkým bytostiam odvahu, aby o ňom svedčili pred svetom. Keď nás Cirkev povzbudzuje k úcte voči telesným ostatkom mučeníkov a svätých, nezabúda, že v skutočnosti ide síce len o úbohé ľudské kosti, ale sú to kosti osobností, ktoré navštívila všetko presahujúca Božia moc. Relikvie svätých sú stopami onej neviditeľnej, ale reálnej prítomnosti, ktorá osvecuje temnoty sveta na ukazujú Nebeské kráľovstvo, ktoré je v našom vnútri. Relikvie volajú s nami za nás: „Príď Pane Ježišu!“

Sme zvyknutí spomínať a uctievať našich vierozvestov spolu. Možno sa pozastavíť nad tým, že sa spomínajú len relikvie svätého Cyrila. Naozaj máme len tie. Nevieme totiž, kde bol pochovaný svätý Metod. O jeho smrti čítame v jeho životopise: Metod zomrel 6. apríla 885. Pohrebné obrady sa konali v troch jazykoch: latinsky, grécky a starosloviensky. S veľkými poctami ho pochovali v katedrálnom chráme na ľavej strane v stene za oltárom svätej Bohorodičky. Tento text však nehovorí o tom, kde stál spomínaný chrám.

Na záver svätej omše pán biskup povedal slová uznania, ktoré nám dobre padli: „Ste konsolidovaná farnosť.“ A povzbudil nás, aby sme si na orodovanie sv. Cyrila a Metoda zachovali svoju vieru dnes, zajtra i v budúcnosti aj pre seba aj pre ďalšie generácie.

Text - Mons. Anton Kováčik, správca farností
Foto - Ing. František Macúch, Eliška Holáková

▲ Vľavo hore - nitriansky diecézny biskup počas slúženia sv. omše spolu s kňazmi dekanátu.

▲ Vpravo hore - Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup.

◀ Detailný pohľad na relikviár sv. Cyrila.

UDALOSTI, POSTREHY A NOVINKY V SKRATKE

Jednu z najkrajších výstav za posledné roky videlo v nedeľu 7. októbra 118 návštevníkov v Ješkovej Vsi. Výstavu ovocia a zeleniny si prišli pozrieť aj deti z miestnej materskej školy a žiaci základnej školy. Niekoľko návštevníkov zaznamenali aj zo susedných obcí – Veľkého Kliža a Klátovej Novej Vsi. Štyridsaťpäť vystavovateľiek a vystavovateľov sa predstavilo svojimi výpestkami zo záhrad. Boli naozaj pozoruhodné. Výstavu dopĺňali kvety, závaniny, rôzne aranžmány z kvetov a zeleniny. Kompozične veľmi pekne nainštalovaná výstava sa tentoraz v Ješkovej Vsi naozaj vydarila!

Urbárska chata Prameň bola opäť raz miestom stretnutia členov Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska. Ako nám povedala predsedníčka Emília Bielichová, v pondelok 8. októbra sa tam stretlo dvadsaťdva členiek a členov. Budúce stretnutie je naplánované na 19. novembra v zasadačke OcÚ. V pláne majú zorganizovať aj vianočné stretnutie.

Vo štvrtok 11. októbra sa v historickej budove SND konala svetová premiéra opery súčasného skladateľa Rolanda Baumgartnera – Mária Terézia. V dvojúlohe – Kontesy Emilie di Gonzaga a Matky sa v nej predstavila Bc. Katarína Sasková. Hru režíroval slovenský režisér pôsobiaci v Krakove – Laco Adamik, ktorý v mladosti žil v susednej Klátovej Novej Vsi. Nová opera mala druhú premiéru v nedeľu 14. októbra na 5. ročníku festivalu ARMEL v maďarskom Segedíne. Prostredníctvom televíznych staníc Arte a Mezzo bola vysielaná do celého sveta.

Sobotňajšie ráno 20. októbra sa na vlnách éteru, konkrétne v relácii „Rádiovikend“ v Slovenskom rozhlase opäť raz dostalo priestoru aj pre našich turistov a obec Veľký Klíž. V živom vstupe redaktorka Nového Clusu Anna Húdoková pozývala na nedeľné turistické podujatie. A opäť sa – účasťou hostí – potvrdilo, že tieto aktivity nemajú len propagačný, ale aj veľmi praktický význam.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil

Peter Maťašeje

MÁME VÍTAZOV NAŠEJ LETNEJ ČITATELSKEJ SÚŤAŽE

Určite sme nezabudli. Napokon, veď sme to sľúbili. A nezabudli na nás ani naši čitatelia, ktorí nás počas letných mesiacov obohacovali a tešili svojimi originálnymi pozdravmi vo forme nádherných pohľadnic. Prišla ich celkom slušná kôпка. Na redakčnej porade sme mali ťažkú úlohu. Vybrať troch výhercov. Vyberať bolo naozaj z čoho...

Jednu z prvých pohľadnic nám poslala vlnajšia víťazka **Katarína Bielichová** z Vysokých Tatier. Ozvala sa nám aj po druhýkrát, tentoraz zo slnečného severoafrického Sousse. Nádherná pohľadnica z Tuniska je ďalším dôkazom nielen o jej cestovateľských ambíciách, ale aj o jej vzťahu k Novému Clusu. **Rodina Mališková** nám opäť raz na vlastnoručne urobenom pozdrave napísala: „*Na potulkách Slovenskom sme navštívili obec Podolie a v nej Park miniatúr. Potešilo nás, že je tu aj kúsok rodného kraja – náš románsky kostolík. Posielame srdečný pozdrav a odporúčame pozrieť si modely historických budov a hradov.*“ Naša kolegyňa **Hanka Húdoková** bola na oslavách 3. výročia otvorenia Slovenského orloja v Starej Bystrici odkiaľ sme dostali pohľadnicu z dyhového dreva. **Vladimír Sasko a Ľubka Eliášová** si za cieľ svojich tohtoročných dovolenkových dní vybrali Českú republiku. Navštívili a videli nádherné miesta. Ich pozdravy z Kutnej Hory a potom aj z Besedických skál v Českom raji to plne potvrdzujú. Manželia **Emília a Vendel Bielichoví** si na nás prostredníctvom nádhernej pohľadnice spomenuli v Bardejovských kúpeľoch. „*Pri čítaní Nového Clusu č. 8 na krásnom pobreží Čierneho mora v Bulharsku*“ si na nás spomenuli a poslali nám naozaj veľmi pekný pozdrav naši rodáci **Terka a Jozef Kňazeoví** z Pláne. Získali za ň v našej súťaži **III. miesto.**

Pohľadnica s príbehom

Nie po prvýkrát sa uskutočnil expedičný jesenný výjazd skupiny turistiek a turistov do Vysokých Tatier. V rámci zdolávania najvyšších vrcholov našich veľhôr im však šťastie tentoraz neprialo. Pre ťažké povetnostné podmienky museli výstup na Rysy zrušiť. Také niečo nikoho neteší. No aj napriek tomu si spomenuli, že by bolo dobré ozvať sa Novému Clusu. Vybrali originálny pozdrav z puzzlí. Zložili, napísali, vhodili do obálky, ofrankovali. No na stanici v Štrbskom plese zabudli. Žeby tá smola mala pokračovanie? Aj sa po prichode domov spytovali, či náhodou predsa len pošta neprišla... „*nie veru*“, odpovedal šéfredaktor. Až sa na to takmer zabudlo. A zrazu obálka s pozdravom našla svojho adresáta. Niektorý ju predsa len našiel a po čase odoslal. Päťka členiek a členov KST Ostrá sa napokon môže tešiť. V našej súťaži jej patrí **II. miesto.**

◀ Do uzávierky októbrového vydania sme stihli odovzdať iba druhú cenu. Dávame šancu našim čitateľom, aby zo spoločnej snímky zistili ocenených a tiež členov redakčnej rady.

Víťazka je zo Žiliny

„*Šťastie pochádza z toho, čo citíme a nie z toho, čo sme*“ čítame na poetickom pozdrave z Žiliny, ktorý nám poslala **Beata Matejčková – Franková**, rodáčka z Ješkovej Vsi. „*Milá redakcia, dovolenkový pozdrav z zavárania ovocia z klížskeho choťára v Žiline posielam Vaša čitateľská rodina Matejčková*“. Ojedinelý a úprimosťou zaváňajúci pozdrav získal v našej tohtoročnej súťaži **I. miesto.**

Ešte jedna cena

Mimoriadna. Rozhodli sme sa ju udeliť manželom z Bratislavy. **Gabriela a Ivan Beňoví** nás v tomto roku potešili až trikrát. V Českej republike navštívili Valašské múzeum v prírode odkiaľ prišiel originálny pozdrav doplnený tromi pečiatkami z navštívených miest. „*Schladli sme sa v jaskyni a čitateľom Clusu*

posielame pozdrav...“, prečítali sme si na ďalšej pohľadnici, ktorá má dve pečiatky zo slovenských jaskýň. To najlepšie ale prišlo z Vysokých Tatier. Veľkoformátová pohľadnica s vyobrazením tatranských chát a na druhej strane pečiatky z návštevy štyroch z nich podčiarknuté vlastnoručným podpisom pána Kulangu z Tatranskej horskej služby. No povedzte, nie je to na mimoriadne ocenenie? My si myslíme, že určite je! Všetkým našim čitateľkám a čitateľom ďakujeme za účasť v našej letnej čitateľskej súťaži, ďakujeme za originálne pozdravy a veríme, že sa naša súťaž stretne s rovnakým, ak nie ešte väčším ohlasom aj v budúcom roku.

Ešte raz ďakujeme!

Za redakciu **Peter Maťašeje**,
šéfredaktor
Foto – **Miloslav Sasko**

BEZPEČNOSŤ NADOVŠETKO?

Žijeme v 21. storočí, doba je rýchla a k svojmu životu mnohí potrebujeme auto. Aj v našej obci ich je oproti minulej dobe oveľa viac. S pribúdajúcim počtom áut narastajú problémy s ich parkovaním. Nezabúdajme, že ak auto parkuje na kraji cesty, že zaberá cudzí pozemok, za ktorý by sa v slušnej spoločnosti malo zaplatiť. Spoliehame sa na benevolentnosť vedenia obce? Už niekoľkokrát bola na verejnosti aj na zastupiteľstvách OZ Veľký Klíž pretriasaná téma stojacich áut na kraji cesty pod Hôrkou. Tento problém mala riešiť dopravná značka Zákaz stáť. Už niekoľko dní je na svojom mieste pred inkriminovaným úsekom cesty, všetko by malo teda byť OK. Ale... Zasa sa naši vodiči vynašili. Svoje tátoše odstavujú na kraji cesty v protismere. Čo sa teda vyriešilo? Asi nič. Sama som bola svedkom toho, ako je to nebezpečné prejsť po tejto trase na bicykli. Išla som z Hradišťa a autá stáli na oboch stranách cesty. Oproti mne išlo auto ale aj za mnou. Počula som ho, ale zdalo sa mi, že nebrzdí, hoci ja som bola prekážkou na jeho strane - teda toto auto malo za mnou pribrzdiť, aby mohlo prejsť auto v protismere, ktoré prekážku ešte nemalo. Bála som sa, pribrzdila som ja a napokon aj auto za mojím chrbtom. Nechcela by som si túto situáciu zopakovať. A ani nikto iný, určite. Prosím teda, a nie len za seba, aby taká istá dopravná značka bola umiestnená aj v protismere. Potom bude cesta voľná aj pre autobusy, ktoré sa pred našim domom musia stretávať tak, že jeden musí zostať stáť na susedovom parkovisku, aby ten oproti mohol prejsť, lebo cesta je tu tak úzka. Situáciu by pomohlo osadenie značky aj v protismere, resp. aj označenie miesta, kde zákaz končí, aby všetko bolo jednoznačne dané.

Susedia vodiči, ktorých sa tento problém týka, buďte ohľaduplní k ostatným účastníkom cestnej premávky a odstavujte svoje autá na svojich pozemkoch, tak, ako to má byť a ako to robí väčšina slušných ľudí. Neohrozujte svojim konaním zdravie spoluobčanov. Za auto a jeho parkovanie je zodpovedný majiteľ! Keď máte poriadok na vašom dvore, nech je aj na ceste pred domom. Ďakujeme.

Ing. Zuzana Holáková

Podľa zákonitostí, ktoré Boh vložil do prírody, každému z nás prichodí na svete vykonať určitú cestu. Mne Pán zatiaľ dožil putovať tu na zemi 90 rokov. Hoci v mojom veku mám málo príležitostí stretnúť sa s milými ľuďmi, s ktorými sa dá príjemne posedieť, porozprávať, mne sa to, vzhľadom na moje okrúhle jubileum podarilo. Všetkým dobrým ľuďom, mojim vďačným bývalým žiakom, či ich rodičom, bývalým kolegyniam i môjmu bývalému riaditeľovi školy, ale aj pánovi starostovi Ješkovej Vsi Pavlovi Gregušovi so svojimi pracovníčkami, všetkým tým, ktorí mi osobne, telefonicky, pozdravmi, i v Novom Cluse blahoželali, zo srdca ďakujem. Ďakujem i tým, ktorí si na mňa, čo i len pozitívnu myšlienku spomenuli. Každá prejavená pozornosť, úcta, starého človeka poteší, veľa pre neho znamená - vždy, nie len v Mesiaci úcty k starším.

Som 90-ročná pútnička

Medzi milými želaniami som si vypočula i vulgárne slová, zažila nenávisťné konanie od človeka, ktorý bol mojim žiakom pred 68 rokmi. Asi som ho v tento deň zabudla pozdraviť, ako to už ja, starénka učiteľka, desiatročia robím. Miesto ospravedlnenia boli ďalšie výčitky, osočovanie. Je možné, že viacerí moji žiaci nemajú na mňa, na školu, dobré spomienky, čo mi je úprimne ľúto a ak som niekomu nechtiac ublížila, ospravedlňujem sa. Vždy som sa však snažila skromne, pokorne, trpezlivo

▲ Pani učiteľka Helena Macúchová v kruhu svojich bývalých žiačok z Ješkovej Vsi dnes 70-ročných, ktoré nezabudli na jej 90-tku.

pristupovať k žiakom, veriac v ich úspech. A pokoj, ten nosím v srdci od narodenia. Nikdy som si o sebe nemyslela viac, bola som len obyčajná dedinská učiteľka. Mám vysokoškolské vzdelanie, za sebou bohaté skúsenosti. Vždy som si musela vedieť v živote poradiť. Som veľmi starý človek, ktorý už chce len pokojne, bez klebiet, hriechu, v spomienkach dožiť. Často sa v myslí vraciam k práci s deťmi, veď som učila 43 rokov, prevažne v rodnej obci, z toho tri roky (1952 - 1955) v Ješkovej Vsi, na čo nezabudli jej rodáci ani pán starosta. Prácu v škole som milovala. Okrem vyučovania som sa bez nároku na odmenu so žiakmi v čase voľna zaoberala tým, čo ich zaujímal, tešilo. Žiaci boli činní v rôznych krúžkoch a to sa prejavilo aj v okresných súťažiach, kde sme boli pravidelne úspešní. Veľa času som venovala kultúre, najmä návštevám žiakov na rôzne podujatia. Viedla som obecnú knižnicu a bola som dopisovateľkou Nového Clusu. Spomínam na svoju dlhoročnú činnosť v Okresnom výbore Slovenského zväzu žien a Červeného kríža. Pekné, kamarátske vzťahy, zaujímavé, užitočné aktivity sme mali aj v dedinských organizáciách spomínaných inštitúcií, tiež v Zbore pre občianske záležitosti. Vtedy ľudia nešomrali, nebolo výhovoriek, inštrukcie sme nečakali od vrchnosti, vždy bola ochota brigádami pomôcť obci, družstvu, keď bolo treba. Vedeli sme, že nadšenie, chuť, usilovnosť a námaha vždy prinesú vytúžené ovocie všetkým obyvateľom obce, spoločnosti.

Milí moji bývalí žiaci, priatelia, nikdy nešetrite úsmevom, pozdravom, ktoré nič nestoja. Ďakujem vám za pomoc, za všetko dobré, čo ste mi v živote poskytli. Sme priateľmi, je našou povinnosťou žiť, hovoriť a konať tak, ako sa na priateľov patrí. Drahí moji, okrem zdravia vám prajem veľa pokoja a šťastia, aby ste ich, putujúc životom, rozdávali ďalej. Všetko, čo v živote robíte, robte s rozumom, so srdcom a s dušou dobrého človeka. Všetci chceme putovať po ceste múdrosti, hľadajúc šťastie, všetci sa chceme dostať do vytúženého cieľa. Sú Dušičky. Pri hroboch spomíname na tých, ktorí odišli do večnosti, rozmyšľame nad svojim životom. Mojou celoživotnou snahou bolo pokojne raz odovzdať dušu nebu a telo zemi. Lebo hlavná vec v živote je jednoduchá - ani ocenenia, ani majetok si nevezmeme do hrobu, ani záhradu - prírodu, ktorá je po Svätom Písme našou druhou najvzácnejšou knihou. Vedomie, že som sa vždy snažila urobiť všetko, čo som urobila mala najlepšie, ako sa dalo, to mi ostane najmäjším vankúšikom pod hlavou tam v truhle.

Text - Helena Macúchová,
foto - Ing. Tatiana Macúchová

BLAHOŽELÁME

V mesiaci október 2012 oslávili svoje jubileum túto naši spoluobčania:

Dana Chrenková - Kl. Hradište 216 - 50 rokov
Jozef Šiko - Kl. Hradište 169 - 50 rokov
Anna Kňazeová - Kl. Hradište 202 - 60 rokov
Eva Bielichová - Kl. Hradište 139 - 70 rokov
Vendel Marko - Klíž 151 - 80 rokov
Z najstaršej generácie našich spoluobčanov oslávili svoje jubileum:

Helena Deviatková - Kl. Hradište 98-84 rokov
Anton Stanko - Kl. Hradište 125 - 85 rokov
František Kristl - Klíž 57- 88 rokov
Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Pracovníci obecného úradu a redakcia Nového Clusu

NOVORODENCI

SOBÁŠE

29. 9.2012 Mgr. Natália Savčáková
a Ing. Tomáš Kňaze

† OPUSTILI NÁS †

Marián Višňák * 11. 4.1954 † 11.10.2012

SPOMIENKA

Márne ta naše oči hľadajú, márne po tvári slzy stekajú, ubolené srdce prestalo byť, hoci si tak veľmi chcel s nami žiť. Dňa 24. októbra 2012 uplynulo päť rokov, čo nás navždy opustil

Jozef Belica

z Ješkovej Vsi
Ďakujeme všetkým, ktorí na neho nezabudli a spomínajú spolu s nami. Mama, dcéra Zuzana s rodinou a brat Pavol s rodinou.

Tretí vek

Byť starým je jediný spôsob ako dlho žiť. F. Lesseps

Takmer v každej obci sa v tomto roku konali oslavy októbra, mesiaca úcty k starším. Ale túto úctu k starším by sme nemali prejavovať iba v októbri, ale po celý čas. V prvom rade si musíme vážiť starých ľudí, ktorí urobili pre spoločnosť a pre nás veľa užitočného. Nemali by sme im dávať najavo ich postupný prechod k starobe, ale chápať ich ako nerozlučnú súčasť nášho života. Staroba príde sama a nečakaná, nepozvaná. Príroda je štedrá, o všetko sa postará. Ozajstnú starobu obdarila zabúdaním na prítomnosť i na samu seba. Život, to je pohyb, práca, činnosť. V nečinnosti človek veľmi rýchlo chátra. Ľudia by sa nemali ani po šesťdesiatke vzdávať pohybu a práce, ktorú radi vykonávali aj predtým. Napr. práca na poli, v záhrade je pre nich dynamom, ktoré ich nabíja životným elánom, energiou a naplnia radosťou. To znamená, že začať žiť možno aj po šesťdesiatke. Kto sa tak pozerá na „tretí vek“ svojho života, robí dobre. Toto obdobie nie je totiž o nič menej hodnotné, než dve predchádzajúce. Musí sa oslobodiť z pocitu osamotenosti a nudy. Vzťah k životu a k ľuďom, prejavy ohľaduplnosti, citovej stálosti, nálady, sú pevnou devízou. Tým je pevnejší voči nástrahám života. Vytvorí potrebný pocit nadšenia pre zajtrajší deň a jeho dary. Keď si bližšie všimneme chorobou poznačených ľudí, často zistíme, že prestali hľadať pekné stránky života. Život človeka akoby bežal po dvoch koľajách, z ktorých jedna tvorí potreby a druhá hodnoty. Na jednej z nich človek prijíma a konzumuje a na druhej zasa tvorí, vydáva zo seba hodnoty a odovzdáva ich. Ľudová múdrosť hovorí, že plynutie času je jedna zo základných spravodlivostí na svete. Život aj v tých najvšednejších dňoch beží svojim ustáleným tempom. No nie každý deň je slnečný. Dni nepohody bývajú najúčinnejšou školou života. Mnohí sa stanú starcami už v mladosti, mnohí ostávajú mladými aj v rokoch. Každý vek má svoje čaro. Z tisícky receptov treba vyzdvihnúť len jeden - žiť pomaly! A keď staroba naozaj príde, človek zabudne na ňu myslieť a radšej myslí na mladosť. Nech kvitne staroba, ktorá sa tvári ako pravý opak!

Anna Kňazeová

Jeseň - bohatstvo plodov a farieb

V našej obci majú jesenné výstavy už dlhú tradíciu. Keby sme chceli zistiť, koľký ročník jesennej výstavy bol usporiadaný tento rok, neviem či by sme to zistili. Je to už druhý rok, čo sa výstava presťahovala z interiéru kultúrneho domu do exteriéru materskej školy. Na výstave sme mohli obdivovať ovocie, zeleninu, kvety, bylinky a všetko to, čo dopestovalo 31 vystavovateľov. Každý rok je na výstave aj nejaký nový druh ovocia alebo zeleniny, čo svedčí o tom, že naši záhradkári a ostatní pestovatelia sa snažia dopestovať zdravú zeleninu a ovocie. Majú však záujem skrášliť si aj svoje okolie a príbytky. Musím vysoko vyzdvihnúť kreativnosť organizátorov i vystavovateľov, pretože sme sa mohli kochať nádhernými dielami, zaujímavými kompozíciami. Hneď pri vchode nás vítala Klížska Venuša, zhotovená z tekvic a čerstvú „trvalú“ mala z drevených hobliniek. Tekvice poskytla Mgr. Mária Zajacová a Venušu z nich vytvorila Hermína Korcová, ktorá na výstavu zhotovila najväčší počet exponátov. Oproti nej si hubári mohli potešiť svoje srdce výstavkou jedlých i nejedlých húb. Usmievali sa na nás červení Jankovia, masliaky i dubáky. Z machu pyšne vytrčali hlávky červeným muchotrávkam. Do pňa Julka Tomanová naaranžovala pôsobivý aranžmán. O kúsok ďalej sa usmievali v košíku tváričky tekvičiek namaľované temperovými farbami. A ako inšpirácia - vázička z tekvice s kučeravým petržlenom, ktorú by sme využili aj v kuchyni. Obdivovať sme mohli aj nádherný drevený kostolík vyrobený rukami nášho občana Stanislava Adamusa. Ako sme sa dozvedeli bude súčasťou drevenej dedinky, ktorú určite budete mať možnosť vidieť aj v našich novinách. Na výstave bolo aj veľa zvieratiek: korytnačka a tučniak Irenky Bujnovej, mačka Gabriely Tresterovej a Lýdie Poliačikovej, stonožka, žirafa, lev. Mali sme možnosť zahliadnuť aj krásneho bociana s čapičkou z dielne Vanesky Húdokovej a nádhernú veľrybu Samka Labuša. Škôlkári tu mali aj jazero plné nádherných kačičiek. Lukáško Beliansky vyrobil veľmi pekného páva i ježka, Borisko Beliansky zase kačice a videli sme aj nádherného dikobraza. Ako sme sa prechádzali pomedzi exponáty, videli sme dreveného koňa ako ťahá voz plný úrody s tekvicovým pohoničom. Pod stromom sedel v koši unavený gazda, ktorého do koša usadila Hermína Korcová a okolo neho úroda zo záhradky Ing. Tatiany Saskovej. Výstavu obohatila aj účasť Katky Saskovej s výstavou ručne vyrobenej bižutérie. Zuzana Holáková zhotovila sklené nádoby na sušené šípky a hríby vyzdobené servítkovou technikou. Emília Hudoková vystavovala dekorácie zo sušených rastlín. Z briežku na nás žiarilo patizónové slnko s hokaidovým úsmevom od Ing. Lýdie Poliačikovej a hneď vedľa na lavičkách majestátne trónili rozmanité odrody jablák. Na výstave ich mal najviac Milan Hudok 17 odrôd jablák a jednu odrodu hrušky. Svojou zbierkou jablák prispel aj Peter Kňaza, Margita Dzianová a iní. Najmanová Kristína a Marta prekvapili vigvatom, v ktorom

sa nachádzal stôl s rozmanitými dekoráciami. Nesmieme zabudnúť ani na exponáty Margity Dobiašovej z Partizánskeho a Jozefíny Mališkovej, pretože boli veľmi zaujímavé. S letom sa lúčila i nevesta leta v nadrozmernej veľkosti od Hermíny Korcovej. Že sa návšteva páčila bolo vidieť i na počte zúčastnených - 340. Výstava sa konala 2 dni. V sobotu jej počasie prialo, užili sme si nádherné babie leto, ale v nedeľu už pršalo. Nedajú sa vymenovať všetky exponáty ani vystavovatelia, preto tí, ktorí nenašli v článku svoje meno, nech zachovajú svoju priazeň tejto výstave aj pre budúci rok, pretože každý exponát bol výnimočný a niečím zaujímavý.

Na záver ďakujeme vystavovateľom a organizátorom za to, že pri tvorení tejto výstavy sa zjednotila celá dedina a každý prispel čím mohol.

Anna Húdoková

◀ Z množstva vystavovaných exponátov bolo naozaj ťažké vybrať tie, ktoré prostredníctvom fotografií predstavíme aj našim čitateľom. Na snímke vpravo je krojovaná kompozícia Kristíny Najmanovej, na snímke vľavo je aranžmán Ing. Zuzany Holákovovej, ktorý nám pripomína známu rozprávku... megarepku dopestoval Pavol. Marko

Foto – Ing. Tatiana Sasková

A zopár dní po ...

Kultúrna komisia spolu s usporiadateľmi vyhodnotila jesennú výstavu v utorok 9. októbra. Na posedenie v malej zasadačke kultúrneho domu boli pozvaní aj výhercovia 1. ročníka súťaže o „NAJ“produkt. Mária Šusterová privítala prítomných a oboznámila ich s vydaným podujatím. Napriek upršanej nedeli výstavu videlo počas víkendú viac ako 340 návštevníkov. Prvé miesto získala materská škola, ktorá dostala od OČÚ finančný dar. Na druhom mieste sa umiestnila Kristína Najmanová s aranžmánom veľkej krojovanej bábky – dievčiny pred domčekom plným jesenných plodov. Tretie miesto získala Gabriela Tresterová za tekvicového pohoniča s vozíkom zeleniny. Ďalej boli ocenení – Emília Hudoková a jej nezabudnuteľné sušené aranžmány, Mgr. Mária Zajacová – ňou vypestované obrovské tekvice boli súčasťou Klížskej Venuše, Ing. Tatiana Sasková – ozdobné vyrezávanie tekvic, Milka Belianska /Páv/, Milan Hudok a jeho jablká (zúčastnil sa s nimi aj celoslovenskej súťaže *O jablko roka* v Trenčíne). Osobitné poďakovanie vyslovila Mária Šusterová autorku celého projektu – Hermíne Korcovej a aranžérke Júlii Tomanovej. Celým stretnutím však rezonovali slová uznania všetkým obyvateľom našej obce, ktorí si túto výstavu „vzali za svoju“, zúčastnili sa jej nielen ako diváci, ale prispeli, priniesli výpestky zo svojich záhrad, obetovali svoj voľný čas a spríjemnili tak jeden víkend v roku nielen svojim spoluobčanom, susedom, známym i neznámym, ale nepochybne i sami sebe. Ďakujeme!

▲ Ocenená Hermína Korcová

Text a foto - Ing. Tatiana Sasková

POĎAKOVANIE!

Dlhoročnou tradíciou obce Veľký Klíž je výstava ovocia a zeleniny. V minulom roku sa zrodila zaujímavá myšlienka uskutočniť výstavu vonku, u Hermíny Korcovej, kde nechýbala podpora zo strany kultúrnej komisie, na čele s Máriou Šusterovou ako aj ostatných priaznivcov obce podporiť niečo inovujúce, nové. Druhý ročník výstavy ovocia a zeleniny vo vonkajšom prostredí sa uskutočnil 6.-7. 10. 2012. Je to v obci veľkolepá akcia a veľmi náročná hlavne na zaistenie materiálu a exponátov na ňu. Vyžaduje si nemalé úsilie na jej prípravu a zorganizovanie. Môžeme konštatovať, že výstava je z roka na rok krajšia, zaujímavejšia a bohatšia o nové nápady. Okrem vystavovaných exponátov ovocia zeleniny skutočne očarujúce sú výtvary a nápady občanov, ktorí plodmi jesene a svojimi nápadmi prezentujú svoju šikovnosť. Slová vďaky a chvály patria všetkým, ktorí sa do výstavy zapojili, ako aj všetkým priaznivcom, ktorí svojou účasťou na výstave vyjadрили podporu všetkým tým, ktorí sa na výstave podieľali. Je naozaj obdivuhodné, že v obci žije dosť jedincov, ktorí sú ochotní sa do takejto akcie zapojiť a obetujú na zorganizovanie takéhoto podujatia svoj čas. Z celej akcie bolo vidieť, že obetavcom záležalo na tom, aby výstava dopadla k spokojnosti občanov, o čom svedčí aj bohatá účasť. Poďakovať sa tak patrí všetkým usilovným rukám a zainteresovaným.

ĎAKUJEME!

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

Určite každý z nás stál neraz pred rozhodnutím, či niekam ísť či neísť, pričom jediným kritériom pre rozhodnutie medzi týmito dvoma možnosťami bolo počasie, presnejšie chladné počasie a dážď. I ja som riešila tento problém v nedeľu 7.10.2012 v poobedňajších hodinách.. Pršalo, mrholilo a dva vlastnoručne vyrobené šarkany mojich detí na stole ma volali na Veľký Klíž na

Pršalo, mrholilo, aj tak sa šarkanilo...

šiesty ročník Šarkaniády. Nakoniec túžba mojich detí (a priznávam trochu aj moja) zúčastniť sa tradičnej súťaže o najkrajšieho vlastnoručne vyrobeného šarkana bola silnejšia ako nepríjemné daždivé počasie za oknami a tak bolo rozhodnuté. Vybavení daždnikom, pršiplášťami a gumákmi sme vyrazili. Keďže počasie nedovolilo šarkany púšťať a prezentovať ich na kopci nad obcou Veľký Klíž ako to bolo po minulé roky zvykom, útočiskom šarkanov a 120 detí s rodičmi (podujatia sa zúčastnilo celkom 230 ľudí – poznám. red.) sa stal kultúrny dom vo Veľkom Klíži. V piatich vekových kategóriách sa deti a dospelí predstavili s vlastnoručne vyrobenými šarkanmi. Niektoré boli krajšie, niektoré menej, niektoré originálne, niektoré farebné, ale všetky boli vyrobené s láskou a s túžbou detí prezentovať sa a ukázať svoju šikovnosť, zručnosť a fantáziu. A veru spoznali sme aj víťazov, od tých najmenších až po tých väčších. Víťazi sa tešili, ich práca bola ocenená, ale usporiadatelia vďaka štedrým sponzorom nezabudli ani na tých, ktorých šarkany nevyhrali. A keď na chvíľu prestal pršať skutočný dážď, vystriedal ho pred kultúrnym domom cukrikový dážď z lietadla pre všetky deti, ktoré sa tohto úžasného podujatia zúčastnili. Neľutujem, že som šla, že ma deti prehovorili ísť do nepekného počasia. Nakoniec všetko dobre dopadlo, deti sa zabavili, potešili, inšpirovali tvorbou iných detí. Bola som svedkom toho ako je možné, aby šarkany vládli popoludní aj keď vonku prší. Ďakujeme!

▲ Nielen šarkany, ale aj lampióny šťastia boli zábavou pre deti...

JUDr. Natália Ďuráková, Bošany, Foto – Ing. Katarína Bujnová

VÝNIMOČNÉ CHVÍLE

Často si povzdychneme - ako ten čas letí... a niekedy si ani nedokážeme vychutnať jednotlivé okamihy, lebo... A tých príčin je neúrekom. Ale - prišla nedeľa 21. októbra a všetko bolo inak.

Október je v našej cirkvi zasvätený ružencovej Panne Márii a svetsky zasa patrí úcte starším. Skvelý dôvod k oslave. A nie hocijakej. Nedeľa je ako stvorená k rozjímaniu a oddychu od všetkých svetských stresov a preto sme sa mohli popoludní stretnúť v našom farskom kostole na slávnostnej udalosti. V kostole nás privítal správca našej farnosti Mons. Anton Kováčik. Vystúpenie slovom sprevádzala vedúca Mgr. Mária Zajacová. Svojím spevom nám srdcia i duše pohladili speváčky z CHOR de CLUS, ktoré si do svojho repertoáru pripravili nové piesne na oslavu Panny Márie. V „hľadisku“ si s nimi pospevovali aj hostia - medzi nimi aj spevácky zbor z Veľkých Bielic NÁDEJ, ktorý sa predstavil viacerými piesňami s mariánskou tematikou. Treba spomenúť, že v sólových partoch spievala naša rodáčka Zuzana Paliatková - Bajáková Vedúca hosťujúceho zboru Helena Okkelová nás vyzvala, aby sme sa k nim pridali, čo sme radi urobili. Poslednú pieseň zaspievali oba zbory spoločne. Zažili sme naozaj výnimočné chvíle s výnimočnými ľuďmi, ktorí spievaniu obetujú veľký kus svojho voľného času.

Toto krásne nedeľné popoludnie ale ešte nekončilo - všetci sme sa presunuli do sály kultúrneho domu, kde bol pre našich starších spoluobčanov pripravený slávnostný program. Výnimočnosť týchto chvíľ bola podčiarknutá slávnostne prestretými stolmi s pripraveným občerstvením. Slávnostným príhovorom stretnutie otvoril starosta obce Jozef Bielich, ktorý vyzdvihol dôležitú úlohu starých rodičov pre našu spoločnosť. Na začiatku kultúrneho programu vystúpili najmenšie deti, ktoré si svojím milým nevinným vystupovaním získali srdcia všetkých prítomných. Krátkymi humornými scénkami sa predstavili žiaci miestnej základnej školy a ukázali tak svoj herecký talent. Ďalšie chvíle slávnostného programu patrili speváčkam z CHOR de Clus a zboru NÁDEJ, ktoré svojím vystúpením prispeli k dobrej nálade. V závere programu si opäť zaspievali spoločne pár slovenských skladieb. Boli to tangá, ktoré si prítomní zo srdca s nimi zaspievali. Krajší záver programu si nemožno priat.

Text - Ing. Zuzana Holáková,
foto – Bc. Adriana Fábryová

Babie leto na Skýcovských bralách

Skýcovské bralá. Miesto, kam sa náš KST Ostrá Veľký Klíž vyberie raz za dva-tri roky. Dôvod je prozaický - je to blízko ale aj ďaleko. Ráno je plné očakávania. Kolí sa stretneme na otvorení? Viacero skalných účastníkov ohlásilo svoju neúčasť z rodinných dôvodov. Stáva sa. O to je to zaujímavejšie, vlastne každá túra je iná aj tým, že sa stretne iná skupina ľudí.

V nedeľu 21. októbra sa pomaly schádzajú účastníci októbrovej túry. Obavy sú zažehnané. Opäť sa zišla slušná skupinka, 22 účastníkov. Starí známi aj turisti, ktorí navštívili našu obec a turistickú akciu nášho klubu úplne prvýkrát. Potvrdilo sa, že pozvania v Slovenskom rozhlase majú svoju odozvu a tak sme privítali turistov z Bojníc, Partizánskeho, Topoľčian aj z Piešťan. Pomaly vyrážame dolinou a po urbárskej ceste k Hlornému. Pokračujeme cez Kostolište a začíname stúpať cez rúbaň, ktorá je doslova posiatá podpätkami (podpenky, václavky, michalky - ako chcete). Klesáme na uhreckú cestu a znovu nás čaká stúpanie. Tentoraz stúpame popri brezovom hájiku, ktorý je doslova posiaty muchotrávkami, ktoré sú také pekné, až sa veriť nechce, že sú jedovaté. A po krátkom ale strmom výstupe sa dostávame na Skýcovské bralá, cieľ našej cesty. Tu je čas na oddych, jedlo, a aj keď je nás menej, o to je srdečnejšia atmosféra. Spoločne si vychutnávame výhľad na okolité hory, ktoré sa pomaly zahalujú do jesenných farieb. Vyhrievame sa na slnku, veď babie leto treba využiť. Vzájomne sa ponúkame rôznymi pochútkami, tuhými aj tekutými. Ešte neodmysliteľné spoločné foto a je čas na návrat.

Spiaťočná cesta vedie trochu nižšie. Cez Húšťavy prechádzame na polia, ktoré ohraničuje Hlboká dolina. Tu je miesto zvané Vidovská, kde je postavená nová kaplnka z dreva, kde sa na chvíľu zastavujeme. A už sa objavujú prvé domy, znak toho, že túra sa končí...

Zostáva už len rozlúčka. Teší nás hlavne rozlúčka s turistami, ktorí zavítali do našej obce a na našu akciu po prvýkrát. A to preto, lebo svorne konštatujú, že sice tu boli prvýkrát, ale určite nie naposledy.

Krásna bodka za veľmi peknou nedeľou strávenou v prírode.

Vladimír Sasko

FUTBAL

A – mužstvo

9.kolo 30.9. Veľký Klíž – Dežerice 4:2 (3:1) góly - J. Chrenko 2, Vaňo, J. Najman

Michal – Kučera J., Kučera M., Chrenko J., Stanko Marek – Gajdoš, Bielich J., Chrenko R., Bielich P. – Najman J., Vaňo
Striedali: Mihaleje, Šimun, Pavlíček
Konečne víťazstvo v domácom prostredí! Nerodilo sa však ľahko. Po dobrom úvode, keď J. Chrenko strelil hlavou náš vedúci gól, hostia vyrovnali hru a po vylúčení R. Chrenka prevzali iniciatívu a strelili vyrovnávajúci gól.

Kvalitný súper a oslabenie nám velilo viac sa venovať bráneniu a spoliehať sa na štandardné situácie a rýchle protiútoky. Ešte do prestávky sme išli do dvojkólového vedenia, keď sa znovu presadil agilný J. Chrenko a druhým gólom naklonil misky váh na našu stranu. Keď v samom závere polčasu zabojoval M. Vaňo a z ostrého uhla dokázal prelobovať súperovho brankára, do šatní sme odchádzali za priaznivého stavu 3:1. Po obrátke hostia rýchlo znížili málo vidanou strelou, ale odolali sme ich tlaku v oslabení aj vďaka spoľahlivému výkonu Michala v našej bráne. Po vylúčení súperovho obrancu, ktorý nedovoľene zastavil samostatný nájazd Vaňu a strelení štvrtého gólu z kopačky J. Najmana, sme už zápas nepustili z rúk a tak sme sa radovali z prvej domácej výhry.

10.kolo 7.10. Pravenec - Veľký Klíž 1:4 (0:3) góly - Vaňo 3, Š. Kučera

Michal – Hlaváček, Kučera M., Chrenko J., Stanko Marek – Holák, Bielich J., Kučera J., Bielich P. – Kučera Š., Vaňo
Striedali: Stanko Martin, Mihaleje, Pavlíček, Šimun

Na ťažkom teréne sme odohrali, zvlášť v prvom polčase, dobré stretnutie a najmä zásluhou strelecky disponovaného Vaňu bolo v 25. minúte prakticky o zápase rozhodnuté. Prvýkrát sa presadil po dobre zahratom rohovom kope P. Bielicha a strelou bez prípravy sme sa ujali vedenia 0:1. Druhý gól padol po veľmi peknej akcii, keď Holák vysunul po krídle Š. Kučeru, ten našiel presnou prihrávkou Vaňu a ten s prehľadom skóroval - 0:2. O päť minút sa skóre menilo znovu a do tretice svoju streleckú pohotovosť preukázal Vaňo, keď presnou strelou do kúta súperovej brány upravil už na 0:3. Do konca polčasu sme už kontrolovali hru a domáci svoje šance nepremenili. Keď na začiatku druhého polčasu bol po faule na prenikajúceho Š. Kučeru vylúčený domáci brankár, zdalo sa byť po zápase. Opak bol však pravdou. Prestali sme kombinovať, ľahko sme strácali loptu a domáci po znížení z pokutového kopu aj v oslabení prevzali iniciatívu. Vybrali sme si slabšiu štvrtúhodinku, keď sme hrali rozhárané, ale zakončili sme ju ďalším gólom v súperovej sieti z kopačky Š. Kučeru. Po tomto góle sa domáci zmierili s prehrou a naši hráči si s fanúšikmi užili zaslúžené víťazstvo.

11.kolo 14.10. Veľký Klíž – Uhrovec 4:0 (1:0) góly - R. Chrenko, Vaňo, Š. Kučera, M. Kučera

Spíšaš st. – Hlaváček, Kučera M., Chrenko J., Kučera J., – Gajdoš, Bielich J., Chrenko R., Bielich P. – Kučera Š., Vaňo
Striedali: Stanko Marek, Holák, Stanko Martin, Najman J.

Dobrý výkon, kombinačný futbal a pekné góly. Tak by sa dal stručne charakterizovať zápas, ktorý sme už tradične začali aktívne, vypracovali sme si dobré príležitosti /Š. Kučera, P. Bielich/, ale gólovo sme našu prevahu vyjadrili až v polovici polčasu. Vtedy rohový kop z kopačky P. Bielicha súperova obrana odvrátila iba pred R. Chrenka, ktorý bez prípravy prestrelil všetko čo mu stálo v ceste – 1:0. Do vylúčenia súperovho obrancu si aj hostia vypracovali náznaky šancí, ale všetky sme zlikvidovali s výrazným príspevom Spíšaška st. v bráne. Ešte do prestávky mohol naše vedenie zvýšiť dvakrát Gajdoš, ale ani v jednom prípade nebol úspešný. V druhom polčase sa už naplno prejavila naša prevaha a peknými kombináciami sme sa dostávali do šancí. Prvú premenil a na 2:0 zvyšoval Vaňo po peknej prihrávke od Š. Kučeru. Tretí gól do súperovej siete strelil po obídení súperovho brankára Š. Kučera, ktorého do samostatného nájazdu poslal dlhým pasom Hlaváček a záverečnú bodku za stretnutím dal peknou strelou M. Kučera. Upravil tak na konečných 4:0. Aj keď tomu nemuselo byť tak, pretože stačilo, aby P. Bielich trafil odkrytú súperovu bránu. Po kvalitnom výkone sme tak natiahli sériu víťazných zápasov už na štyri.

12.kolo 21.10. Veľké Bielice - Veľký Klíž 2:0 (0:0)

Michal – Holák, Kučera M., Chrenko J., Kučera J., – Chrenko R, Bielich J., Vaňo, Bielich P. – Kučera Š., Stanko Martin
Striedali: Najman J., Šimon, Pavlíček

Víťazná séria skončila. Ale nemuselo tomu byť tak. Stačilo premeniť jednu z mnohých gólových šancí. Zvlášť v prvom polčase, keď sme boli lepším mužstvom a zápas sme mali pod kontrolou, sme ich nepremenili hneď niekoľko. Domáci v druhom polčase vyrovnali hru a po rohovom kope a našom nedôslednom bránení šli do vedenia. A keď centrovaná lopta po ďalšej štandardnej situácii skončila na prekvapenie všetkých v našej bráne, bolo o zápase rozhodnuté. Znovu sme dostali lekciu z efektivity. Škoda, pretože sme neboli v tomto zápase horším mužstvom a zaslúžili sme si zvýšiť naše bodové konto. Lenže futbal sa hrá na góly a my sme v tomto zápase nedokázali streliť ani jeden.

Vj

DORAST

9.kolo 30.9. Veľký Klíž- Lehota pod Vt. 3:1 (1:0) góly - Minár P.- 2, Siegert L.

Po troch vysokých prehrách sme na domácom ihrisku privítali Lehotu pod Vtáčnikom. Náš zámer bodovať naplno a využiť naše výhodnejšie postavenie v tabuľke sa začal naplňovať gólom L. Siegerta v 15.minúte. Po hodine hry pridali druhý P. Minár. Onedlho hostia znížili a znervózneli sme. Víťazstvo sa nám podarilo udržať a gólom v záverečných minútach sme ho ešte prikrášlili na konečných 3:1.

10. kolo 7.10. Pravenec - Veľký Klíž 10:0 (5:0)
V chladnom počasí za neustáleho dažďa sme prvý gól inkasovali už v 9.minúte. Už od úvodu sme slabým pohybom a nepresnými prihrávkami ponúkali súperovi gólové možnosti. V závere prvého polčasu sme za 12 minút inkasovali štyri góly a bolo jasné, že domov odcestujeme bez bodu. V druhom polčase nám domáci vstrelili ďalších päť gólov a ušetrili nám tak ďalšiu vysokú porážku.

11. kolo Veľký Klíž - Šimonovany - Partizánske 1:5 (0:3) gól - Minár P.

Po chybe v obrane sa hostia z druhého miesta tabuľky ujali vedenia z pokutového kopu. Do prestávky sme inkasovali ešte dvakrát. Po prestávke sme už len znížili. Aj napriek zlepšenému výkonu sme už prehre nemali šancu zabrániť.

12. kolo Veľké Bielice - Veľký Klíž 2:2 (1:2) góly - Bielich J., Geleta K.

Po výbornom začiatku a góle v 3.minúte sme domácich prekvapili a naďalej si vypracovávali šance. Po faule v pokutovom území premenil pokutový kop J. Bielich a ujali sme sa vedenia o dva góly. Domáci rýchlo znížili a tak sme po polčase viedli už len o gól. Druhý polčas bol z našej strany horší. Množstvom nepresných prihrávk, slabým obsadzovaním hráčov sme domácim ponúkali šance. Jednu z nich žiaľ využili a vyrovnali na konečných 2:2. S remízou nebolo spokojné ani jedno z mužstiev. ms

ZIACI

6.kolo Veľký Klíž – Veľké Bielice 1:2 (1:1) gól – A. Michal

7.kolo Bošany – Veľký Klíž 1:0 (0:0)

8.kolo Veľký Klíž – Šimonovany 3:1 (2:1) góly – M. Bielich, Š. Stanko, T. Urban

9.kolo – Partizánske B, Brodzany – Veľký Klíž 7:0 (4:0) -pm-

POZVÁNKY

Výbor KST Ostrá Veľký Klíž
pozýva svojich členov
a priaznivcov turisticky v nedeľu
11. novembra 2011
na nenáročnú túru, ktorej cieľom
bude **Holienová**.

Stretneme sa o 13,00 hod
pred KD vo Veľkom Klíži.

Výbor OSŔ – FO vás pozýva na KATARÍNSKU ZÁBAVU

ktorá sa bude konať

24. novembra 2012

v sále KD vo Veľkom Klíži.

Hudba AMADEO. Vstupné 8 €.

Večera, tombola.

Predpredaj vstupeniek
v COOP JEDNOTA Klíž,
hostinec Šusterová a OcÚ.

nový clus

1995 pod číslom 9/1995 v bode 2, písmeno f.

Registované: Ministerstvo kultúry pod č. EV 3637/09.

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45 okres Partizánske, č.t. 038/5429222
e-mail: starosta.velkykliz@wircom.sk, Sefredaktor: Peter Maťaseje, č. t. 0908 772 326,
e-mail: mataseje@bestnet.sk, Redakčná rada: Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana
Sasková, Anna Kňazeová, Anna Húdoková, Bc. Adriana Fábryová. Príspevky do
novin prijíma Obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30. novembra
2011. Zodpovedný Jozef Bielich starosta obce. Tlač Obecný úrad Veľký Klíž.